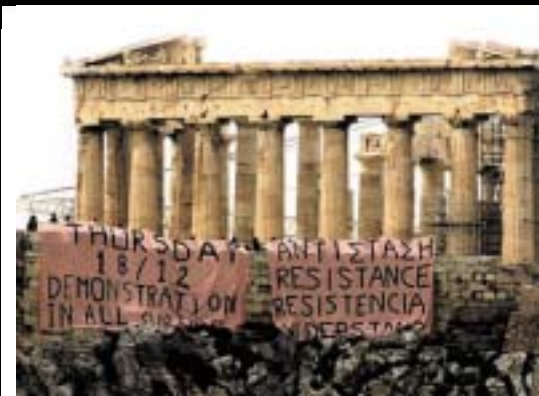

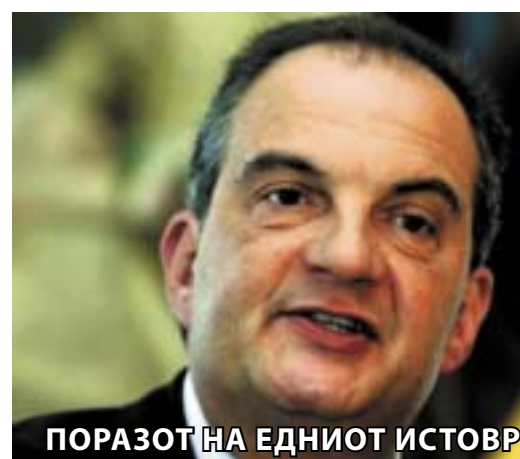
И покрај тоа што грчката држава се наоѓа во досега невиден национален хаос, барем во поновата историја, таа сè уште има време да предлага решенија за нашата внатрешна и надворешна уреденост на системот, да шири лаги и иредентистички доктрини, со кои сака да нè обезвреди и да ни наштети пред меѓународната заедница. Во Грција се случи војна меѓу народот и државниот режим. Естаблишментите не успеваа да се справат со сенародното незадоволство од работењето на вкупната грчка владејачка свита. И повторно, наместо со своите, Бакојани и Караманлис се занимаваат со туѓите проблеми. Обвинуваат други за нешто што сами го продуцираат и го прават. Додека Атина и Солун се бореа со молотовите коктейли и со вандализмот на студентските организации, шефицата на дипломатијата излегува во европската јавност со изјава дека власта во Скопје работи на идејата за создавање "Голема Македонија". Ѓаволска работа, навистина. Која нормална демократија и цивилизација може себеси да си дозволи ширење на антагонизам и дефокусирање на вниманието на европската јавност во услови на тотална анархија во сопствената држава? Е, Грција токму тоа го прави. Лулката на европската демократија, како што многу пати Дора се пофали пред своите европски партнери, конечно го покажа

своето вистинско лице. Објаснувањата на грчките опозициони лидери дека сликата која моментно е присутна во светот за древната Елада не е вистинската слика за земјата, не држи вода. Светот ја познава Грција како земја на туризмот, топлото море, сиртакито и маслинките. Да, навистина убава лепеза на менито на грчката летна туристичка понуда. Светот допрва ќе ја осознае вистинската страна на грчката монета, со која се поткусурува буквално со целото свое регионално опкружување. Конечно се отвора вистинската душа на грчкиот дух. Тој е полн со неразбирање, омраза, непочитување на туѓото, омаловажување на различното. Мораме и ние Македонците да му помогнеме на светот да ја разбере вистинската приказна за нашите јужни соседи. Се разбира, со нашата сторија од која многу коси обелеа, многу трње се изгазија, многу души на небо заминаа. И ќе бидам доволно дрзок и можеби перверзен во кажувањето, но истовремено и реален, дека заради нив мајчиното млеко низ нос го истеравме.

Грчката блокада на сè што е македонско и доаѓа од Македонија продолжува и во периодот кога соседната земја се соочува со распаѓање на целата општествена структура. Тонењето во сопствената кал е последица на пропаднатите идеолошки матрици на грчките политички современици. Дезорганизираноста на грчкото општество има врска и со македонизирањето на севкупната општествена и политичка стратегија, а за цело време додека играа на националистичката карта, ги запоставија вистинските проблеми со кои се соочуваат грчките граѓани. Очигледно е дека Македонија и Македонците не биле најголем проблем за сегашноста и за иднината на Грција. Тоа била пропаднатата

ГРЦИТЕ СЛОБО ПРАВА, ДОЗВОИ ДРУГИ ИМА

политичка идеологија на кабинетот на Караманлис, која со години го труе грчкиот народ со ставовите дека Македонија е грчка и дека северниот сосед ќе добие вето за влез во ЕУ и во НАТО. Што друго во изминатиот период работеше тандемот Караманлис-Бакојани? Сега вистинските проблеми излегоа на виделина. Грците палеа банки и фрлаа камења по

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

БАРААТ ДИ И НО НЕ ЛИЈА ИТЕ ДА АТ

ЕМЕНО Е ПОРАЗ И ЗА ДРУГИОТ

полицајците не заради тоа што Македонија остана македонска, не заради тоа што ние секојдневно ја поразуваме грчката пропагандна машинерија, туку заради фактот што нивните политички изјави лажно ја бранеа грчката демократија и цивилизација. И покрај сè ова, Бакојани дрско ќе излезе со изјава во германскиот печат дека "фиромистите" барале "Голема Македонија". Ново играње

Доколку ние се согласиме да се прекрстиме во "славомакедонци", нашиот јазик да биде "славомакедонски", а нашата култура "славомакедонска", тогаш Грција воопшто нема да се противи на нашето уставно име Република Македонија. Исто така, доколку ние прифатиме името на нашата држава да биде "Централна балканска република", како предлог кој се вртеше во текот на деведесеттите години на минатиот век, а во светските организации и институции нашиот идентитет и јазик да бидат означени како македонски, тогаш Грција нема да го прифати тоа решение. Тврдам дека Грција нема проблем со името на нашата држава, туку со нашиот идентитет и јазик, кои се македонски.

Зоран Петров, заменик-министер за надворешни работи на Македонија

на погрешна карта. Просечниот Грк веќе не ѝ верува на широката насмевка, која патем кажува дека сè е в ред. Власта во Атина доживеа невиден идеолошки дебакл, доживеа демократски банкрот. Тоа е директен доказ дека македонската на-

салии и ограничување на идентитетот, човековите права и слободи? Зошто барем еднаш не се ставија во македонска кожа и да се прашаат како би било кога некој друг ним би им го одзел правото да бидат она што сакаат да бидат и она

Единствената причина заради која не добивме покана и не станавме членка на НАТО е ригидниот став на Грција и нејзината неподготвеност ниту да го прифати понуденото компромисно решение, ниту да ја почитува Времената спогодба од 1995 година. Нашиот јужен сосед грубо ја злоупотреби својата позиција на држава-членка и принципот на заемна солидарност во рамките на Алијансата. Треба да се соочиме со фактот дека во меѓународните односи, покрај фер принципи и правни норми,

постојат интереси и однос на сили, кои многу често се и решавачки. Тужбата против Грција отвора низа неизвесности. Дури и кога пресудата би била во корист на Македонија, не постои ефикасен механизам со кој Грција би се натерала да ја спроведе одлуката на Судот, односно да се врати на почитување на Спогодбата... Во изборот кој власта денес го нуди во Македонија или целосно да се поддржи нејзината политика или ќе бидеш прогласен за предавник, јас доброволно и со целосна одговорност решавам да останам на нејзината листа на предавници. А, не се сомневам дека времето ќе покаже што е вистински патриотизам и кои се вистинските патриоти.

Бранко Црвенковски

ционална политика била во право кога му се спротивстави на грчкиот иредентизам. За што денес се борат Грците? Зошто протестираат? Зошто каменуваат? Излегоа со повик до целата европска јавност да им помогнат во битката против репресиите и ограничувањето на нивните политички и граѓански права. Зошто истата таа нација не почувствува како е кога некој друг чувствува репре-

што се? Денес истите тие протестираат и бараат разбирање, а самите немаат разбирање за другите. Но, Македонците повторно се солидаризираа со нив и излегоа на протест за да ги поддржат. Дали утре ќе ни биде подадена пријателска рака или ќе ни фрлат уште еден камен, останува на нивното демократско и, пред сè, човечко поимање на нештата.

Апелирам до сите политичари и политички партии во Македонија да се обединиме во врска со спорот за името со Грција. Владата е подготвена на компромис, но не и на тоа во НАТО и во ЕУ да влеземе со наведнати глави. Ние ќе продолжиме да разговараме за проблемот со името и ќе се бориме за влез во овие институции, но не сме подготвени да се самоизбришеме како нација. Политичката групација на СДСМ и Бранко Црвенковски не треба да го користат ова прашање за теснопартиски цели.

Никола Груевски

АТИНА И СОФИЈА НА ИСТА БРАНОВА ДОЛЖИНА

Додека Грција се тресеше од протестите на младинските и на работничките организации, кои бараа разбирање за нивната обесправеност, грчките медиуми и во тој хаос провокативно се занимаваа со македонското прашање. Се обидоа посетата на бугарскиот премиер Станишев да ја преточат во уште една лакрдија, како поткрепа на нивните тези дека Македонците се тие кои се романтичари, кои крадат од туѓите истории и постојано провоцираат за да биле интересни во домашната, регионалната и во европската јавност. Пишувањата дека официјално Скопје го поставило прашањето за постоење на македонско малцинство во Бугарија е нова лага и непроверена теза на грчките журналисти. Токму со ваква наративна шпекулација ѝ претставуваат на јавноста појава која не соодветствува на реалноста. Имено, поставувањето на прашањето за македонско малцин-

ство во Бугарија не е нова работа, која сега како таква Грците сакаат да ја прикажат. Борбата на Македонците за сопствените права и слободи во соседна Бугарија траат барем исто толку долго колку и барањата на Македонците во Грција. Не се во прашање денови или месеци, не се во прашање години, туку децении. Извитоперувањето на фактите не им оди во прилог на демократските вредности, кои Софија и Атина упорно се обидуваат да ѝ ги продадат на Европа како сопствени достигнувања. Валканата работа за која зборуваат грчките медиумски куќи, во контекст на обидот тоа

Иднината на НАТО е во рацете на новоизбраниот претседател на САД, Барак Обама. Доколку Обама обрне внимание на стабилноста на Балканот, многу наскоро ќе се реши прашањето за членство на Македонија во Алијансата, прашање кое сега е нерешливо. Со итното зачленување на Македонија во НАТО и ставањето крај на грчко-турското несогласување за Кипар, Вашингтон ќе помогне во стабилизацијата на Балканот.

Тајмс

прашање да му се наметне на Станишев за време на посетата на Скопје од страна на македонските медиуми, е навистина валкана, но од грчка страна. Властите на Софија и на Атина се наоѓаат на иста бранова должина во поглед на македонското прашање, па оттука не се чудни ваквите сфаќања на интелектуалните кругови во двете земји. Грција знае дека поразот на Бугарија со македонското малцинство истовремено ќе значи и пораз за Атина. Софија го мисли истото за македонскиот етнос во Грција. Заради тоа нивните политики се усогласени и речиси истородни. Нивните акции против македонското заедно се испреплетуваат и се дополнуваат. На моменти може да се препознае меѓусебна солидарност и кохерентен настап, со блага доза на дистанцираност за да се препознае нивната синхронизираност. Но, јасно е дека работат за остварување на една иста цел - да ги снеса Македонците во духовна, културна, јазична и цивилизациска смисла на зборот. Паралелното негирање на сè што е македонско од двете земји не застанува. Лицемерните изјави дека тие ни се искрени пријатели и даваат постојана поддршка за наше интегрирање во евроатлантските организации, стануваат утопија веднаш штом ќе изустат дека Македонците како нација не постојат и дека нивниот јазик е само еден обичен бугарски дијалект. Тоа е реалната квази поддршка која ни ја даваат. Сè друго е лага изнесена преку протоколарни изјави. Македонската јав-

На соседите им пречи македонскиот културно-национален идентитет. Свеста дека ние сме посебен субјект се изедначува со името. Тие се сосема две исти работи со различни имиња и нашите соседи не можат тоа да го прифатат. Битката за името на Македонија и за постоењето не е од сега, таа е многу стара. Македонската јавност треба да се подготви на долго траење на спорот и не треба да очекува дека Грција така лесно ќе го прифати македонското име, јазик, култура, идентитет, што за нив би значело прифаќање на геноцидот кој го извршиле врз Македонците и прифаќање на постоење на македонско малцинство во Грција. Кај Бугарија проблемот е во друга смисла. На Бугарија ѝ пречи македонскиот идентитет и таа, исто така, нема да го прифати.

Иван Катарџиев, историчар

ност одамна ја има препознаено играта на соседните земји, па затоа секогаш претпазливо и песимистички реагира на секоја добронамерна поддршка, која имаат во план да ни ја дадат. Како што велат старите - кога човек еднаш ќе се изгори, вториот пат и во кисело млеко дува. Жалиме што навистина е така, но нашите соседни нации досега не собраа храброст да признаат дека со векови наназад на овие простори живее еден народ, еден етнос кој е различен од нив, кој живее и твори во други културни и историски рамки, дека општи на еден поинаков начин од нивниот и дека треба да биде свој на своето. Напротив, со нивниот духовен и културен романтизам и иредентизам создадоа терен на кој ќе имаат непријатели, а не и сојузници. Сè уште не разбраа дека тоа создава поголеми бариери, а не ги урива сидините кои раздвојуваат. Како нови европски демократии, кои партиципираат во највлијателните светски институции, тоа мора да го знаат подобро од нас.